

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

له ئهبي هوره پره وه -ره زای خوی لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نرای ده کرد وده یفه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»، واته: «خودایه من په نات پیده گرم له سزای گور، په نات پیده گرم له سزای دوزخ، په نات پیده گرم له فیتنه ی زیان و فیتنه ی مردن، و په نات پیده گرم له فیتنه ی مه سیحی ده جال». وله گپرانه وه ی [مسلم] دا: «ئه گه ر به کیکتان ته حیاتی کو تایی ته واو کرد، با په نا به خوی گه وره بگریت له چوار شت: له سزای دوزخ، وله سزای گور، وله فیتنه ی زیان و فیتنه ی مردن، وله شه ری مه سیحی ده جال

[صحه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نای به خوی گه وره ده گرت له چوار شت، له پاش ته شه هودی -ته حیاتی- کو تایی و له پیش سه لامدانه وه له نوپر، وه فه رمانی پیمان کردوه که په نا به خوی گه وره بگرین له چوار شت: به کم: له سزای گور. دووه م: له سزای ناگری دوزخ وئمه له روژی قیامه تدا پرووده ات. سیهم: له فیتنه ی زیان: که هه موو شه هوه ت وئاره زووه حه رامه کان وگومانه گومپراکه ره کان ده گریته وه، وله فیتنه ی مردن: و اتا ساتی مردن و سه ره مه رگ! له لادان له ئیسلام یان سوننه ت، یان فیتنه ی گور وه کو پرسپار کردنی فریشته کان. چواره م: فیتنه ی ده جال! که له کو تایی دنیا ده رده چیت، والله به نده کانی پی تاقی ده کاته وه! و به تاییه ت باسی فیتنه ی ده جال کراوه . چونکه فیتنه وگومپرایه که ی زور گه وره به

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3103>

